

MOTERŲ DIRVA

Kovas (March), 1945

No. 3.

MĖNĖSINIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

Moteryų Sąjungos Centro Valdyba 1941-43 m.

Ofiso adresas: 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Telefonas: Yards 4929

Dvasios vadas — KUN. STEPONAS KNEIŽIS, 36 St. George St., Norwood, Mass.

Pirmininkė—ELZBIETA PAURAZIENĖ, 17403 Quincy Ave., Detroit 21, Mich.

I vice pirmininkė — JADVYGA ČEPU-LIENĖ, 5526 So. Wolcott St., Chicago 36, Illinois.

II vice pirmininkė — BRONĖ PALU-RINSKIENĖ, 1619 So. 50th Ct., Cicero 50, Illinois.

Raštininkė — MARIJONA VAICIUNIE-NĖ, 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Išdavininkė — ELENA STATKIENĖ, 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Illinois.

IZDO GLOBEJOS

TEKLĖ MAŽEIKIENĖ, 9 Ashmont Ave., Worcester, Mass.

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-tenaw Ave., Chicago 29, Illinois.

DAKTARĖ—KVOTEJA

DR. SUSAN SLAKIS, 361 So. State St., Lincoln, Ill.

DIREKTORĖS

Connecticut valst. — MARIJONA JO-KUBAITĖ, 175 Fillmore St., New Haven Haven 13, Conn.

Illinois valst. — MARIJONA PAUKŠ-TIENĖ, 4318 So. Maplewood St., Chicago 32, Illinois.

Massachusetts, Maine ir New Hamp-shire valst. — LIUDVIKA VENCĖIENĖ, 290 Lawrence St., Lawrence, Mass.

Mich. valst. direktorė VALERIJA STA-PULIONIENĖ, 16870 Stoepel Av., Detroit, 21, Mich.

New York ir New Jersey valst. — STASĖ SUBATIENĖ, 127-08 — 88th Av., Richmond Hills, N. Y.

Ohio valst. direktorė ONA STAPULIO-NIENĖ, 1218 Castleton Rd., Cleveland Heights, Ohio.

Pennsylvania valst. — PRANĖ SCHE-VETS, 193 N. Main St., Pittston, Pa.

Maryland valst. — ANELĖ LAUKAI-TIENĖ, 812 Hollins St., Baltimore, Md.

SKUNDŲ KOMISIJA

A. WACKELL, 237 Millbury St., Wor-cesters, Mass. K. SRIUBIENĖ, 1315 So. 50th Ave., Cicero, Ill. J. SALASEVIČIENĖ, 1830 Haldane Rd., Cleveland, Ohio.

ORGANO REDAKTORĖ

SOFIJA SAKALIENĖ, 2056 W. 23rd St., Chicago 8, Illinois.

LITERATINĖ KOMISIJA

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-tenaw Ave., Chicago 29, Illinois.

M. JOKUBAITĖ, 175 Fillmore St., New Haven, Conn.

V. GALNAITĖ, 717 W. 18th St., Chi-cago 16, Illinois.

ATSTOVĖS I FEDERACIJOS TARYBA

K. SRIUBIENĖ, 1315 So. 50th Ave., Cicero, Illinois.

S. SUBATIENĖ, 12708 — 88th Ave., Richmond Hills, N. Y.

"MOTERŲ DIRVA"

Laidžia Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Moterų Sąjunga

PRENUMERATA:

Am. J. Valst metams	\$2.00
Pusmečiui	\$1.00
Vienas egz.	.15
Užsienyje metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.25

"MOTERŲ DIRVA"

2056 W. 23 St., Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

WOMEN'S FIELD

Published monthly by ALRC Women's Alliance of America

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single copy	.15
In foreign countries yearly	\$2.50
Six Months	\$1.25

WOMEN'S FIELD

2056 W. 23rd St. Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

REDAKCIJOS PASTABOS

Mūs sekretorė da serga

Didelėmis gydytojų pastangomis, pavyko išplėsti iš mirties gyvybę mūs ilgametės centro sekretorės Marijonos Vaičiūnienės. Šiuo metu ji jau parvežta namo iš ligoninės, bet, plaučių uždegimo ir iš to susidariusių komplikacijų, tapo pažeista širdis ir gydytojų įsakyta saugotis didesnių darbų ir silsėtis.

Džiugu pranešti, kad pastaruoju laiku jau pradėjo po truputį vaikščioti.

Linkime jai greit pasveikti.

Kuopos ir narės, kur, dėl šios ligos yra susitrukę įvairūs reikalai, prašomos pakentėti. Kaip tik sekretorė pasveiks, visas bus atlikta.

Laukiame žinių

Laukiame žinių iš kuopų apie vaizaus davinius. Iki šiol jau galima buvo prirašyti po keletą naujų narių. Deja.

Visais kitais mūs viešojo gyvenimo reikalais mes kartais dienų dienomis sielojamės. Einame kitur, dirbame, plušame—netik savo laiką, bet ir lėšų aukojame. Bet kai reikia savo pareigą Sąjungai išpildyti, tai kažkaip padarome kitokį veidą, iš kurio galima išskaityti, kad tai čia visai nereikalingas darbas; o jei ir reikalingas, tai jis sunkiai įvykdomas, o net ir visiškai neįvykdomas.

Nemaloni tiesa, bet tai tikra tiesa.

Galima

Organizaciniam darbui šiuo metu yra daug sunkiau, negu kuomet nors pirma. Daugelis mūs veikėjų dieno-

mis dirba dirbtuvėse, nes karo metas. Reikia dėti pastangų, kad mūs sūnūs, vyrai, broliai visuose pasaulio frontuose būtų viskuo aprūpinti, kad dirbtuvėms netruktų darbininkų. Be to, mes esame darbo klasė ir darbu kuriame sau ateitį.

Tačiau, reikia pripažinti, kad ne visos dirbame. Randasi kuopose narių, kurios gyvena kitokiose sąlygose ir jos galėtų daugiau pasidaruoti. Jos turėtų atsiminti, kad šiais laikais negalime laukti, ką atneš laikas. Turime veikti, nes tik nuo veikimo priklauso mūs Sąjunga ateitis.

Dalinkimės su kitomis

Šeimininkavimo-šeimininkės sritis yra tokia plati ir įvairi, kad norint apie viską turėti bent kiek tikresnį nusi-manymą, reikia įgyti labai daug žinių ir patyrimo.

Imkime valgių gaminimą. Nepas-laptis, kad daugelis sąjungiečių neturi savo žinyne didelio sąrašo įvairių nurodymų (receptų) valgiui pagaminti. Tenkinamasi paprasčiausiu kepimo ar virimo būdu. Tuo tarpu tenka patirti, kad sąjungiečių tarpe yra puikių virėjų, šviesių, moderninių įvairių valgių nurodymų (receptų) žino-vių. Tad kodėl toms šviesioms sąjun-gietėms nepasidalinti tais receptais su kitomis?

“Moterų Dirvoje” nuolatos eina “Pažangioji šeimininkė” skyrius. Todėl visos kviečiamos rašyti į tą sky-rių, perduoti kitoms nurodymus (re-ceptus) išbandytų skaniausių valgių. Tokiu būdu vienos nuo kitų išmoksi-me ir šviesimės.

O kaip dėl konstitucijos?

Jau rašėme ir da karto jame, kad šiuo metu mūs organizacijoj svarbiausias dalykas—konstitucija, kuri yra pagrindas kiekvieno organizuoto vienetui.

Mūs naujoje konstitucijoj svarbiausias punktas, dėl kurio turėjome sustoti, yra Pašalpos Skyrius su visais savo paragrafais. Visur girdima, kad naujoje konstitucijoj Pašalpos Skyrius reikalingas naujos redakcijos, kad aiškiau būtų kuopoms, kokia tvarka ir kiek mokama pašalpa ligoje. Tačiau iki šiol tikrai viena Worcesterio kuopa viešai pareiškė savo nuomonę ir pasiūlė naujus būdus.

Šis klausimas liečia kiekvieną kuopą ir dėlto kiekviena turėtų vienaip, ar kitaip išsitariti.

Mūs seimas šimet greičiausiai įvyks ir jam reikės galutinai perredaguoti Pašalpos Skyrius. Kai po ranka turės kuopų sugestijas, greičiau darbą atliks ir taip, kad šis skyrius bus visoms kuopoms, visoms narėms aiškus, suprantamas.

Tuo klausimu redakcija laukia balsų iš visų kuopų.

Stengkimės visos taip gyventi

Vienas žmogus, nors jis būtų ir geriausias, tarpe milijonų kitų paskęsta, kaip lašas jūroje ir niekeno nežinomas, nepastebimas. Bet organizacijoj jis tampa lyg nepamainomas didelės, sudėtingos mašinos šriubelis. Ši jausdamas žmogus stengiasi atlikti savo vietą ir iš tų pastangų moteris tampa darbštesnė ir uolesnė. Organizacijos pareigą tinkamai atlikęs žmogus jaučiasi pasitenkęs, kaip atlikęs sau ir artimui gerą darbą.

Kiekviena sąjungietė, kuri prirašo prie kuopos naują narę, ji skaitosi

begalo naudinga dalele visos Sąjungos ir jaučiasi atlikus didelį darbą ir sau ir tai, kurią įrašė.

Tas priklauso nuo tavęs, sese sąjungietė

Kiekvienos sąjungietės turi būti didžiausias troškimas—į kiekvieną katalikišką šeimą įnešti Moterų Sąjungos dvasią, kad iš tos šeimos gaus naują narę. Lietuvoje seniau liaudį švietė knygnešiai. Tokiomis Moterų Sąjungos idėjos nešėjomis turime pasižymėti mes. Kai pasieksime šio susipratimo, tada ir mūs gyvenimas pasidarys šviesesnis, gražesnis, turtingesnis gražiais darbais.

VELYKŲ SULAUKUS

Kristus nugalėjo mirtį. Nugalėjo ne skaitlinga kariuomenė, ne kulkosvaidžiais, ne kanuolėmis, bet galinga savo meile. Meilė yra galingiausias ginklas priešui nugalėti ir geriausia priemonė sau draugų susirasti.

Kuomet Velykose varpai paskelbs pasauliui apie prisikėlimą Didžiosios Meilės, pasiryškime, kiek galėdamos, ir mes prisikelti iš savo ydų, kurios pastoja kelią mūs sutartinam darbui, per kurias mūs Sąjunga negali prieiti prie daugelio moterų ir merginų. Kaip dažnai tenka išgirsti: "Ką, aš ten priklausysiu; žiūrėk, ten ta ir ana priklauso."

Kurkime savyje meilę, liepsnokime ją. Kuomet mes meile žeruosime, labai daug ir jaunų moterų pritrauksime prie organizacijos.

RAUD. KRYŽIAUS VAJUS

Šis mėnuo yra Raud. Kryžiaus Karo fondo vajas, kuriuo norime sukelti \$200,000,000. Kiekvienam miestui paskirta surinkti atitinkama suma. Reikia tikėtis, kad visur tos kvotos bus surinktos.

Tetos Laumikienēs Kampelis

GYVENIMO KEISTINYBĒS

Belevičių šeima pirmadienį vakarienei turėjo maltos mėsos kepsnį. Tai buvo, kaip paprastai tvarkinguose namuose įvyksta, nuo sekmadienio likusi iškepta mėsa. Tėvui atkalbėjus maldą, mažas Pranukas tarė:

“Nesuprantu, tetuk, kodėl ši vakarą vėl atkalbėjai palaiminimo maldą. Vakar prieš vakarienę šią mėsa palaiminai ir dabar vėl tą pačią mėsa palaimini.”

Keistas mūsų gyvenimo dienotvarkės reiškiny. Pereitą kartą kalbėjome apie žmogaus galimumą pakinkyti gamtos jėgas į gyvenimo darbą. Žmogus su visais savo proto ir kūno gabumais galėtų sukurti naują žemę ir naują dangų. Bet pažiūrėkime, ar jis tai daro? Bombomis svaitydamas mirtį ir pragaištį iš debesų; milžiniškais tankais ardamas sugriautus miestus, žmogus žagina mokslo išradimus į purviną pramonę ir pražutį. Šiandien Europoje ir Azijoje žmogui pasisekė atidaryti žemėje pragaro ugnį, sunaikinimą žmogaus raumenų darbą ir širdies kilnius troškimus.

Jei piktoji dvasia pabėgusi iš pragaro rastų save kur nors Europos karo lauke, kokį reginį matytų? Messerschmittams sėjant mirties pasiuntinytę, Stukams smarkiai leidžiant iš aukštybių debesų bombas, tankais leidžiant šrapnelių lavą, ir kulkosvaidžiui mušant neperstojantį rat-a-tat-a-tat mirtį, tas, nelaimingas, pragaro pilietis tikrai tartų: “Kokis čia naujas atsirado pragaras? Duok man bilietą atgal į senąjį pragarą. Tenai ne to-

kia baisi vieta, kaip šis žemės žmonių sukurtas pragaras.”

Kartais mes mokame kaltinti kitus. Viską ką kiti sukuria, padaro, tai juoda, kaip smala; bet mūsų darbai tai aukščiausios rūšies tobulybė. Mokėkime dažniau pasižiūrėti į savo papildytus darbus, į savo nuveiktus žmonijai laimės nurodymus ir klauskime save: “AR JIE VERTI MANO GARBINGO ŽMOGAUS VARDŲ”? Kuomet veidrodys yra apsitraukęs dulkėmis ir virtuvės kepsnių taukų garais, mes negalime matyti savo tikrenybės. Kuomet nušluostome apsvėlusį paviršių, tuomet aiškiau pradeda rodytis tikrumas mūsų veido ir išvaizdos tikrenybė.

Šiandien valdžia ir jos rimtieji atstovai kalba apie atstatymą (rehabilitation) Europos. Ar pro šalį būtų mums pakalbėti apie atstatymą sugriuvusio pasaulio savo doriais ir pavyzdingais darbais. Jei pasaulis atsi-statys, kaip po pastarojo karo vien tik žmogiškais jausmais ir protavi- mais, ir paliks Amžinąją Tiesą už durų, tuomet liūdna bus mūsų vaikų ateitis. Aiškiausiai pasakė Jėzus Kristus, kad be Jo pagalbos pasaulis nieko gero padaryti negalės. Vienaip ir kitaip kalbant, dvasinis atsistatymas yra šių dienų žmonijai būtinai reikalingas.

Bombomis, orlaiviais, submariniais ir tankais karo dievaičiai pasauliui neša nuliūdimą, mirtį ir sunaikinimą. Mes atgimdami iš visų griuvusių, neškime savo aukomis artimo meilę, remdami mokyklas, našlaičių prieglaudas, ligonines ir savo parapijos platųjį dirvos darbą. Visi šie dalykai veda žmoniją

prie kilnesnių gyvenimo dalykų. Ar mes nesidžiaugiamo savo parapijos turtais, veikimais. Tai mūsų garbingas nuopelnas ir pražydėjusios katalikybės gėlės kvepėjimas.

Pagalvokime. Jei nors trečia dalis praleistų karui pinigų būtų sunaudota pasaulio pagerinimui, žmonijai nebūtų reikėję dirbti per šimtą metų. Miestai ir jų gatvės būtų išklotos aukso plytomis. Žmonių gyvenimo namai būtų pilni patogiausių išradimų ir darbo palengvinimų. Mokyklos, ligoninės, muziejai ir tos mokslo bei apšvietos įstaigos būtų sklįdini auklėjimo ir pažangos šaltinių.

Sykį, iš žmonių tarpo išnyksta duosnumas, dingsta ir žmoniškumas. Neveltui yra sakoma: Ką daviau, turiu; ką praleidau, turėjau; ir ką pasilaukiau, tą pamečiau. Gyvenimas nėra keistas, tik mes sudarome tą keistenybę.

Dieviškąs grožis

Visais amžiais dailininkai stengėsi atvaizduoti Švč. Dievo Motiną. Ji yra dieviško grožio kūrinys. Žinome, kad ten pasireiškia grožis, kur nėra jokios ydos. Viešpats Dievas apdovanojo Švč. Mergelę be galo dideliu sielos skaidrumu. Jos nekaltumas, nuolankumas ir dieviškųjų tiesų supratimas spindėjo iš Jos akių, nes geriausias sielos atvaizdas yra žmogaus veido bruožai. Pasaulyje negalima rasti kito asmens, taip apdovanoto Dievo dovanomis. Už tat ir dailininkams Dievo Motinos atvaizdas, nors sielą suprantamas, bet dažams neprieinamas. Padavimas sako, kad yra užsilikę du Šv. Mergelės atvaizdai, kurių vieną piešęs šv. Lukas. Vienas tų atvaizdų yra Romoje, Švč. Mergelės Marijos didžioje bažnyčioje, antras Epifanijaus atpasakotas. Pagal jį Švč.

Getsemane

Palinko rymanti naktis
Prie Žydų Žemės veido,
Tylu. Tik mėnuo pilnatis
Šešėlius ilgus sklaido...
Sapnuok, Jeruzale šią naktį,
Tu—dukra nedėkinga!...
Jau aukuras pradėjo degti—
Ryt šventė bus siaubinga...
Dar vakar savo Viešpatį
Tu sveikina: Hosanna!
Šią nakt... Jo Judą ieškanti
Matai prie Getsemano...
Kur Mokytojas nuošaly
Skausme beribiam kiūpo:
Tą taurę, Tėve, jei gali—
Atimk nuo mano lūpų!...
Tačiau kaip nori Tu, tegu...
Esu aš pasirengęs...
Tegu kaip auka sudegu—
Juk tam esu nužengęs...
Ir šalto prakaito lašai
Pražydo Jam, kaip gėlės,
Kai raudonai jas nudažai...
Jis ryžosi—ir kėlės...
Kai antrą kart po tos nakties
Saulutė žemėn grįžo—
Užtemo dėl baisios mirties
Golgotoje ant Kryžiaus.

D. Mickaitė-Mitkienė

Mergelė taip atrodžiusi. "Rimtis ir kilniausias dorumas švietė kiekviename jos veikime. Ji kalbėjo mažai, bet visada tiksliai, išmintingai. Ji buvo visiems lengvai prieinama ir su maloniu kantrumu klausė to, kas jai buvo pasakojama. Su visais buvo maloni, už tat visų buvo gerbiama. Ugio buvo vidutinio, net kiek aukštesnė, negu vidutinio. Jos kalba buvo kukli ir laisva. Niekad nesakė tuščių bereikalingų žodžių, kuriais galėtų padaryti kam nors kokio nesmagumo, arba kurie būtų išreiškę jos nesusivaldymą.

ŠIANDIE BŪSI ROJUJE...

(Iš "Imk kryžių ir sek mane...")

Saulė žiauri, lyg negailestingumas, degino dykumą. Keleiviams, kurie ta dykuma keliavo, atrodė, kad ne akmenis ir smėlį, bet žarijas liečia jų kojos.

Senas keleivis bejėgiai sustojo ir atsigręžė į moterį, sėdinčią ant asilo.

—Daugiau nebegaliu, Marija. Kaitra ir troškulys išsėmė jėgas. Kūdikis ir tu ir aš—visi žūsime.

Jauna moteris uždėjo ranką ant jo galvos.

—Nesirūpink, Juozapai. Žiūrėk — Kūdikis puikiai jaučiasi. O mes... Mus saugos Dievas...

Ji praskleidė skarą. Tikrai: Kūdikis ramiai glūdėjo prie motinos krūtinės ir, rodos, nejautė nei troškulio nei karščio. Jis šypsojosi didelėmis akimis ir tiesė rankutes į pasilenkusiojo keleivio žilą barzdą. Marija tebelaikė ranką ant Juozapo kaktos. Ir staiga pasirodė jam, kad saulė jau ne taip kaitina ir kad akmenys po jo kojomis jau vėsesni. Rodos kad vėjas iš kažkur atklydęs būtų visą nuovargį savo sparnais nunešęs.

Jis atsistojo.

—Tu tiesą kalbi, Marija. Mus saugos Dievas. Keliausime toliau.

Marija vėl rūpestingai uždengė Kūdikį nuo saulės, o Juozapas paėmė asilo pavadžius.

Ir keliavo jie vieni vėl ta išdeginta, mirtimi alsuojančia dykuma...

Saulei svyrant į vakarus, jie priėjo nedidelį miestelį, prisiglaudusi prie tekančios upės.

—Tai jau Egiptas, Marija. Šiame miestelyje gyvena daug izraelio vaikų, pabėgusių iš Palestinos nuo romėnų

keršto. Aš rasiu vietos poilsui tau ir Kūdikiui.

Jis priėjo prie pirmojo namelio. Pro jo atviros duris žiūrėjo moteris, žydų papročiu nuometu apsirišusi galvą. Ji laikė maudynei paruoštą savo sūnų ir besistebėdama žiūrėjo į keleivius, be tarnų ir be palydovų ateinančius iš dykumos.

Juozapas priėjo prie jos.

—Esame pavargę keleiviai. Ar neduosi vietos pastogėje pailsėti motinai ir kūdikiui?

Moteriškė papurtė galvą. Galbūt jie koki piktadariai, ir dabar bėga, kad jų nenubaustų. Be to — jos sūnelis luošas, o tos moteriškės rankose tikrai sveikas ir stiprus. Motiniško pavydo jausmas užvaldė jos širdį ir ji vėl papurtė galvą.

—Motina ir kūdikis labai pavargę —pakartojo keleivis.

Moteriškė vėl pažvelgė į keleivę, sėdinčią ant asilo. Jos liūdnas bet ramus veidas palinkęs į kūdikį, o saulė, besileisdama už jos galvos, apšvietė ją visą kažkokiu nuostabiai blizgančiu stebuklingu ratu. Ir ji pamatė, kad ši moteris negali būti kalta mažiausiu nusikaltimu. O šis keleivis, pervedęs šeimyną per žvėrių ir mirties pilną dykumą, turi būti kažkokios galingos, nematomos rankos globojamas.

—Įeikite, pasakė moteriškė. Mano vyras dar negrižo, bet aš prašysiu jį už jus. Aš esu Rachilė ir sveikinu jus savo namuose.

Rachilė vis tebelaikė savo luošąjį sūnų rankose ir žiūrėjo, su kokia pagarpa ir rūpestingumu senas keleivis nukėlė moterį nuo asilo, lyg ji būtų

karalienē ir lyg savo glēbyje laikytū ne silpnā kūdikī, bet kažkā tokī, prieš kā visas pasaulis tik dulkēs. Ji su bailia pagarba prisiartino prie Marijos.

—Kūdikis kelionēje bus pavargšs. Pasinaudok, prašau, paruoštu vandeniu jam išmaudyti.

Marija šypsena jai padēkojo. Išmaudžiusi sūnelį, paguldē jį Juozapo paruoštame guolyje ir atsiklaupusi ēmē melstis. Rachilei vėl pasirodē, kad ji mato ne šios žemēs gyventojus, ir vanduo, kurį palietē tas kūdikis, turi būti šventas. Ji įdējo savo sergantį sūnų į maudynę.

—Dieve, padaryk, kad mano sūnui kristų palaimos lašas nuo tų Tavo išrinktųjų.

Marija staiga atsisuko ir, lyg išpėjusi jos mintis, tarė:

—Šiuo vandeniu šiandien tu išperki sūnui sveikatą, o vėliau—išpirksi rojų...

* * *

Daug metų praėjo. Egipto namelis liko tuščias. Rachilės sūnus pabėgo į kalnus ir liko plėšikų būrio vadu. Pasenusi Rachilė baigē išverkti akis už savo sūnų. Ji paēmē į rankas lazda ir iškeliavo ieškoti tos maloniosios Moters su Kūdikiu, kuriuos jau prieš 30 metų buvo priglaidusi, ir kuri prižadējo jos sūnui išganymą. Ji atkeliavo į Nazaretą. Tačiau ir Nazareto namelis buvo tuščias. Rūpestingas dailidė Juozapas buvo miręs—taip pasakojo Nazareto gyventojai—jo sūnus paliko namą ir varstotą ir keliavo po visą žemę, mokydamas žmones. Marija—Jo motina—ējo paskui jį.

Senoji Rachilė vėl paēmē į rankas lazda.

Ieškosiu Jo. Turiu Jį rasti, tik Jis gali išgelbėti mano sūnų.

Ir keliavo ji po visą žemę, klausė

nėdama visų apie Mokytoją iš Nazareto.

Daugelis kalbėjo apie Jį. Vieni pasakojo, kaip Jis vienu rankos palietimu išgydēs aklai gimusį, kiti—kad raupsuotasis nuo Jo vieno žodžio atsisotojo sveikas, dar kiti—kad mirusi mergelė atgijo Jam įsakius.

—Turiu Tave rasti, Mokytojau. Tu vienu žodžiu padarysi gerą mano Ezavo širdį ir po mirties rasiu jį Dievo karalystėje. Tu išgydai raupsuotuosius—Tu gali pagydyti ir mano sūnaus sielą...

Bet slinko dienos, vis labiau žilo Rachilės plaukai, o Mokytojo ji vis nesutiko. Artinantis Velykų šventėms, pradėjo kalbėti, kad Mokytojas esąs Jeruzalėje. Pavargusi Rachilė į ją nukreipē savo žingsnius.

Priėjusi miestą, ji nustebo dideliu triukšmu miesto gatvėse. Visi šūkavo, karščiaivosi. Ji pagalvojo, kad sunku bus šioje minioje surasti Mokytoją ir Jo Motiną.

Staiga užtvenktoje gatvėje pasirodė būrys raitų kareivių, kurie skynē kelią kažkokiai eisenai. Rachilė bejėgiai palypėjo laiptais ir prisiglaudē prie kažkokio namo sienos. Gatvė vedē kelis nuteistuosius mirti. Šiurpus nujautimas suspaudē Rachilės širdį. Ji pasistiepē ir ak! Jos sūnus Ezavas su kryžiumi eina piktai besišaipydamas į kitą greta einantį nusikaltėlį.

Rachilė pajuto, kad jos jėgos apleidžia ją; kad jos amžius, iškentėti sielvartai ir viltys krinta ant jos ir slėgia nepakeliama našta.

Jos Ezavas, plėšikų vadas, piktai besijuokdamas eina mirti. O kur Mokytojas, Kuris vienu rankos mostelėjimu išgelbėtų jį—ne, neišgelbėtų, bet kad bent jo širdžiai įsakytų gailėtis, prašyti atleidimo?... Rachilė tada mir-

tu drauge ir surastu jī Viešpaties karalystēje. Dabar... jīs amžinai žūs.

Rachilē pašoko. Ne, sūnus negaiļai žūti. Jī sukaups paskutines jēgas ir suras Mokytoją.

Jī prasispraudē pro minią ir norēja bēgti prie šventyklos. Bet čia pat vēl sustojo.

Tuo pat taķu, kur pračjo jos sūnus, eina dar vienas nusikaltēlis. Jīs nesišaipto. Jo veidas taip kruvinas ir prakaito išpiltas, kad sunku pažinti Jame žmogų. Jo kryžius toks didelis, ir rodos, nuteistasis deda paskutines jēgas jam pakeiti. Kareiviai ragina, muša

jī, kad neatsiliktu. Nuteistasis svyruoja ir krinta.

—Mokytojas... Stebūkladaris... Karalius... girdi Rachilē minios šauksmus.

—Mokytojas... argi tai Mokytojas.. —netiki jos širdis.

Nuteistasis, sukniubęs po kryžiumi nebepajėgė keltis. Kareivių mušamas jīs pakėlė savo akis. Rachilē pamatė jas ir visa pamiršo. Pamiršo savo sielvartą, savo sūnų—viską pamiršo. Jī matė tik šitą Nuteistąjį tokį kenčiantį ir tokiu neapsakomu žvilgsniu. Jī ištraukė savo škarą ir pribėgo prie sa-

kniubusiojo. Ji nežinojo, ko ji nori. Pamačiusi Jo tokį kruviną ir prakaituotą veidą, ji motinišku judesiu nušluostė jį. Kareiviai tuo tarpu pakėlė kryžių, nuteistasis atsikėlė ir eisena nuėjo toliau.

Rachilė, lyg apsvaigusi, nieko negalvodama bejėgiai pasidavė minios srovei. Ir ji nunešė jį už miesto, į Kaivarijos kalną.

Kol prisigrūdė prie nuteistųjų — trys kryžiai pakilo ir ant jų pakibo trys nuteistieji.

Ji ir dabar negalvojo apie sūnų. Ji tebežiūrėjo į viduryje stovintį kryžių, ant kurio kybojo Mokytojas. Saulė Ji nušvietė keista šviesa, kaip anuomet, kai Jis dar Kūdikiu miegojo Motinos rankose. Ir ji dabar, kaip ir anuomet, pagalvojo, kad šis bejėgis nuteistasis yra tiek galingas, kad užtektų Jo vieno žodžio sutrupinti pasauliui. Ji rankose vis tebelaikė skarą, kuria buvo nušluosčiusi Jo veidą. Ji stovėjo taip arti kryžių, kad jos sūnus surado ją akimis. Jis norėjo šuktelėti ją, bet pamatė motinos rankose baltą skarą ir — ak stebūklas! — iš tos skaros žvelgia nukankintas, bet stebūklingai ramus Veidas ir akys kažkokio nežemiško gerumo pilnos. Jis žiūri į tą Veidą ir prisimena, pažįsta, kad tai veidas Mokytojo, Kurį jis pajuokdavo ir vadinavo elgėtų Karaliumi.

Kitas plėšikas, prisiminęs girdėtus Mokytojo žodžius, piktai tebesišaipė:

—Nuženk nuo kryžiaus ir mus išgelbėk, jei esi toks galingas.

O Ezavas vis tebežiūrėjo į Nukankintojo paveikslą. Ir ėmė rodytis, kad Jis toks nekaltas ir toks pasiaukojimo pilnas, kad jo širdis pabugo dėl tų piktadarysčių, kurias buvo padaręs. Ir staiga jis panorė to nekaltai Nukryžiuotojo kančias paimti sau, kad tik išgelbėtų Jį.

—Aš teisingai kenčiu, Viešpatie, aš daug nusikaltau, bet Tu... Tu šventas... O Viešpatie, atmink mane, kai būsi rojuje...

Nukryžiuotasis pakėlė galvą, o Jo balsas, lyg amžinas gerumas ir nuraminimas, plaukia į Ezavo ir jo motinos siečią.

—... Dar šiandien būsi su manimi rojuje...

* * *

Temo saulė ir drebėjo uolos. Numirėliai kėlėsi iš kapų, o gyvieji rovė nuo galvos plaukus, supratę, kad nužudė Teisingąjį.

Kai pagaliau viskas nurimo—Kalno viršūnėje bolavo trys kryžiai, ant kurių vidurinio kybojo miręs žmogaus Tvėrėjas, žmogaus rankų nužudytas. Netoli kryžiaus sukniubus negyva moteris, prie krūtinės prispaudusi Nukryžiuotojo paveikslą. Matyt uolos skeveldra užgavo ją ir ji mirė giedriai besišypsodama ir kartodama palaimintą ištarmę:

...dar šiandien būsi su manimi rojuje...

O. JONKAITĖ.

DIDŽIAUSIAS STEBUKLAS

JĖZUS KRISTUS ne tik aiškiai pa-Mūsų kuopos pirm. O. Durasevičie-bėtiniais darbais įrodė Dievystę. Kristus buvo pasmerktas mirti ne dėl to, kad Jis skelbė žydams nepriimtina mokslą, bet dėl to, kad Jis save Dievu apsiskelbė. Juk Jis žydams sakė: “Jei netikite Mano žodžiams, tikėkite Mano stebuklams”; tikėkite didžiausiam stebuklui—Mano atsikėlimui iš numirusių—“Sunaikinkite šitą bažnyčią ir į tris dienas Aš ją atstatysiu.”

Istoriškai Evangelijų aprašymai, be jokio abejonių šešėlio, įrodo, kad Jėzus Kristus tikrai mirė ant kryžiaus, buvo palaidotas ir trečioje dienoje atsikėlė iš numirusių.

“Jėzus, paragavęs acto, tarė: Atlikta, ir nulenkęs galvą atidavė dvasią. Kadangi tai buvo Prisirengimo diena, kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes ta subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužytos jiems blauzdos, ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių drauge su Juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad Jis jau miręs, jie nelaužė Jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė Jam jietimi šoną, ir tuojau išėjo kraujo ir vandens” (Jo. 19, 30-34).

“Atėjo Juozapas iš Arimatajos, kilnus tarybos narys, kuris taip pat laukė Dievo karalystės; jis drąsiai įėjo pas Pilotą ir prašė Jėzaus kūno. Pilotas stebėjosi, kad Jis būtų jau miręs, ir, pasišaukęs šimtininką, klausė jį, ar Jis jau miręs. Patyręs tai iš šimtininko, jis dovanojo kūną Juozapui. Juozapas nupirko paklodę, nuėmęs Jį, suvyniojo į paklodę, paguldė Jį kape, iškaltame uoloje, ir pririto

akmenį prie kapo angos” (Mor. 15, 43-46).

“Kai jau buvo vakaras, atėjo vienas turtingas žmogus iš Aramatajos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo Jėzaus mokytinis. Jis atėjo pas Pilotą ir meldė Jėzaus kūno. Tuomet Pilotas leido atiduoti kūną. Ėmęs kūną, Juozapas įvyniojo Jį į tyrą paklodę, ir paguldė Jį naujame kape, kurį buvo išsikaldinęs uoloje; jis pririto didelį akmenį prie kapo angos ir nuėjo. Buvo tenai Marija Magdalena ir kita Marija, sėdėjusios ties kapu.

“Kitą dieną, kuri yra po Prisirengimo dienos, vyriausieji kunigai ir parisiejai susirinko pas Pilotą ir sakė: Valdove, mes atsiminėme, kad tas suvedžiotojas, dar gyvas būdamas, sakė: Po trijų dienų Aš atsikelsiu. Liepk tat sergėti kapą iki trečiajai dienai, kad kartais neateitų Jo mokytiniai, Jo nepavogtų ir nesakytų žmonės: Jis kėlėsi iš numirusių; tas paskutinis suklaidinimas būtų piktesnis už pirmą. Pilotas jiems tarė: Jūs turite sargybą; eikite, sergėkite, kaip mokate. Ir jie nuėjo ir, pažymėję antspaudu akmenį, apstatė kapą sargais.” (Mat. 27, 57-66).

Trečioje dienoje Jėzus Kristus, savo dieviška galybe, atsikėlė iš numirusių. Jo atsikėlimą liūdija tuščias kapas; keturios dešimtį dienų po Velykų Jis gyveno žemėje, žmonės Jį matė, su Juo kalbėjosi, klausėsi Jo pamokymų. Apaštalai matė Jo rankų ir kojų žaizdas. Tomas, vienas iš dvylikos apaštalų, kuris netikėjo kitų apaštalų tvirtinimu, kad jie matė atsikėlusį Kristų, pats parpuolęs prie Jėzaus kojų sušuko: “Mano Viešpatie, ir mano Dieve.”

VELYKOS

“Jo čia nėra, nes prisikėlė,
kaip buvo sakęs.”

(Mat. 28, 6).

Nuskrido per žemę džiaugsmingi gandai:
Velykos! Velykos! iš lūpų į lūpas,
Kartojais, kaip mylimi, brangūs vardai,
O širdys ir sielos, lyg saulėje supas.

Aidais šimtabalsiais pragydo varpai,
Ir skelbia, kad šįryt Prikaltasis kėlės...
Tai kas kad mirtie, tu gyvybes karpai?
Gyvenimo puoton jau keliasi vėlės.

Šventųjų pranašų ir pirmųjų tėvų,
Pasiilgusio Mesijo, Rojų žadėto—
Jis gimė tikruoju žmogum ir Dievu,
Gyveno ir kentė, kaip nieks nekentėtų.

Net mirė... Bet pergalės rytas šviesus,
Išaušo, ir kėlėsi Jis — Alleliuja!
Velykos į džiaugsmą sujungė visus,
Ir mirtį, ir nerimą juodą išguję.

D. Mitkienė

Kristaus atsikėlimas iš numirusių yra Jo didžiausias stebuklas, stebuklas, kuris pilnai įrodo, kad Jėzus Kristus buvo daugiau negu Žmogus, Jis buvo Dievas-Žmogus.

Taigi Velykų stebuklas ką reiškia? Visa. Kadangi Jėzus Kristus yra Dievas, tai Jo mokslas yra dieviškas; Jo įsteigtoji Bažnyčia žemėje yra dieviška ir pasiliks per visus amžius iki pasaulio pabaigos.

Tiesa nesikeičia. Jei tas mokslas, kurį Jėzus Kristus atėjo iš dangaus į žemę skelbti žmonėms yra toks brangus, toks prakilnus, kad Jis pats skelbė žmonėms, gyveno pagal tą mokslą ir už tą savo mokslą padėjo savo gyvybę ant kryžiaus, tai tas pats mokslas turi būti labai brangus ir šiandieną žmonėms. Jei Jėzus Kristus gyveno ir mirė už savo mokslą, tai ir mes turime pagal tą mokslą gyventi šiandieną ir per visas dienas, o jei

reikėtų už tą mokslą ir mirti. Nes “Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius.”

Lai šventos Velykos mus paragina uoliai pildyti gyvenime Jėzaus Kristaus paliktą išganingą mokslą.

Kun. S. Knežis.

MEILĖ yra viršgamtiška dorybė, kuria Dievą branginame labiau už viską; meilė verčia visko atsisądėti, kad tik Jo neįžeistumėm. Dėl Dievo meilės artimą taip mylime, kaip patys save.

—xx—

Kas gyvenimu žaidžia, visuomet pralaimi: kas nemoka sau įsakyti, tas tuoj lieka vergas. GOETHE.

—xx—

Draugiškumas yra jungtuvas dviejų sielų, kurios susijungia, kad geriau atliktų gyvenimo uždavinį.

P. LACORDAIRE.

Velykos, kiek brangių prisiminimų jūs teikiat!

Mes čia gyvendami, gal, per daug to skubaus gyvenimo apsupti nepajėgiam atjausti tiek Velykų šventės nuotaikos. Bet, minute stabtelėjus, mūsų mintys greit skęsta prisiminimuose, kaip mes jas švęsdavom miegoj tėviškėj, Lietuvoj. Gal prisidėdavo ir artėjantis pavasaris.

Prisimenu, prieš Velykas vis Nemunas „išeidavo.“ Ir kiek jis naujo įnešdavo į tą pilką gyvenimą! Išgirsi tik kada triukšmą, poškėjimą—suprasdavai, kad tai Nemunas jau „pasijudino.“ Pakrantės gyventojams tas baimės sudarydavo. Visi rūpindavos, kad tik ties Tilže neužsigrūstų, nes tuo kart, neturėdamas kelio, čia plėčias. Būdavo atsitikimų, kad ir namus apsemdavo. Bet tik išsikovojęs laisvą kelią pastebimai slūgsta, siekia savo vagas, tik, žinoma, palikdamas pėdsakus—krūvas suverstų ledų. Rodos, netikėtina, kokios storumo tos „lytys“ būdavo, kaip storai žiemos šaltis sukaustydavo tą Nemuno vandenėlį. Imdavo net mėnesį, kitą kad pavasario saulutė pajėgdavo sutarpinti lankose. Už dienos, kitos išgirsi jau bepūkuojant Nemunu—tai pirmas garlaisvis pasirodė, o jų pasilgdavo visi, nes toji susisiekimo priemonė palengvindavo pakraščių gyventojams. Jau ir paštas kas dieną gaunamas, gi žiemą tik tris kartus į savaitę.

Taigi, ir Velykų nuotaika su tom atgyja. Gavėniai įpusėjus, štai, ir Didžioji Savaitė. Miesteliuose didesnis žmonių supildimas. Visi skuba, bėga, mat, reikėtų daugiau prieš šventes. Krautuvės užpildytos pirkėjais ir daugelio vis tie patys reikalavimai: cukraus, mielių, razinkų, kvėpalų—anižių ar čerušukų. Kokį pyragą nekepsi—

smulkmalį, razavinį ar piklevotą, tie prieskoniai vis tiks. O juk be pyrago ne Velykos.

Su ketvirtadieniu prasidėdavo pamaldos bažnyčioj. Kalėjimas visuomet būdavo įrengtas zokrastijoje.

Penktadienį Kristaus grabas šoniam altoriui, vyrų pusėj. Puošiama, kiek galima, gražiau, da ir eglių medžiai šalimis sustatyti, kad tik gražiau atrodytų. Tų dienų liūdnos pamaldos, bažnyčios pakeitimas taip naujai nuteikdavo atsilankiusius! Juk per visą metą ko panašaus neturima, tik prieš Velykas. Jaučiama, kad artėjam prie garbingų švenčių.

Šeštadienio rytą daugiausiai į bažnyčią eina iš jaunesnių, mat, reikia švęsto vandens parsinešti. Šeimininkės begales darbų turi: namus valyt, pyragus maišyti, kepti, kepsnių pasirūpinti, da ir margučius dažyti, nors tai jaunųjų mėgiamiausias darbas. Bet be šeiminkės vis neapsieinama.

Taip betriusiant, bebėgiojant ir pavakarys. Jau pasigirsta bugnų mušimas prie bažnyčios. Tie garsai po apylinkę tikrai nuteikia Velykų nuotaika visus. Nors da ta diena skaitoma gavėnios, bet tuo jaučiama džiaugsmo negalima paslėpti.

Žmonių būriai iš visų pusių renkasi į Velyknaktį. Jų veiduos pastebima pasitenkinimas viskuom. Nors vargeliai visuomet mus lydi, bet per tas šventes, regis, jie pranykdavo iš mūsų tarpo; jo nieks nejausdavo.

Nors keliai da šlapi, bet takai jau pradžiūvę; pavasario vėjelis greit džioviną.

Žmonių skaičius didėja. Prieš pamaldas pasirodo „kareiviai,“ kurie per visą naktį budėdavo prie grabo;

jie dėvėdavo savotiškas uniformas, vis su muzika įveda ir išveda iš bažnyčios iki "špitolės."

Vakaro pamaldoms pasibaigus, išsikirstydavo dauguma, bet daug ir likdavo per naktį; juk kas yra viena naktį pavargt metuos. Juk Velykos, kokia brangi šventė!

Pradedą aušti Velykų rytas, da didesnis žmonių supilūdimas. Ruošiamą procesiją. Būrys mergaičių pasiruošę gėles bert. Tvarkomos "karūnos" — vėliavos. Prie jų kaspinių mergaitės grupuojas. Nešami altorėliai, draugijos nariai pasipuošę vienodai.

Prasidedą pamaldos. Klebonas užgiedą: "Per Tavo Šventą Atsikėlimą." Giedoriai ir visa minia kaip jausmingai tuos žodžius giedodavo einant apie bažnyčią. Kaip mielai da ir šiandien skamba tas žodis "Aleliuja." Ir pati gamta, rodos, stengias prisidėt prie tų iškilmių. Vėjelis, nors pošaltis, bet maloniai paliečia tą nedamėgojusį veidą. Saulutė neaukštai da pakilus, bet savo spindulėlius beria į tą susikaupusią minią. Ir koks gražus būdavo tas Velykų rytas!

Baigus pamaldumą pasipildavo ta gausi minia į šventorių ir nieko kito, rodos, negirdi tik pirmi žodžiai iš lūpų į lūpas: "Linksmų Velykų! Linksmų švenčių!" Trumpi sveikinimai, bet nuoširdūs.

Ir kaip greit ta minia praretėdavo! Mat, visi skuba į namus.

Grižus tuoj ruošiamą Velykų stolas: margučiai, pyragas, sūris, sviestas, per naktį išsiūaikęs šiltas keptas kumpis, kugelis, taigi viskas gatava, jei tik stiklą, kitą arbatos išsivirt. Bet mamytė vis pridėdavo pastabėlę, kad per daug "išdykę" esam. Jų augime ugnies nekurdavo, nes tai per didelis darbas tokioj šventėj.

Prie stalo poterėlį sukalbėjus pirmi

užkandžiai—šventintų valgių: kiaušiniai, pyragas, sviestas, o paskui pasirenkant.

Papietavus dalinamasi įgytais išpūdžiais per tas dienas. Skaitoma laikraštis. Mat, nebuvo kada perskaityti. Pirmą da pasidžiaugiamą iš Amerikos gautom dovanom, laiškais, atvirutėmis. Jos būdavo tokios gražios; ypatingai tėveliai tuo didžiuodavosi, pasigirdavo kad vaikeliai Amerikoje nepamiršta jų, kad per šventes vis su dovanom aplanko. Ir kiek tas jiems džiaugsmo sudarydavo. Mes jaunieji, gal, nemokėjom suprasti tiek, kiek jie jautė. Bet kuomet gyvenime teko pergyventi atsiskyrimo dienas, dabar pilniausiai suprantam, koks jų ilgėsysis buvo prie savųjų.

Po didžiojo karo jau mes neturėjom tų "sausų" gėvėnių, bet Velykos visų buvo laukiamos.

Velykose ir vaikučiai nėra pamiršti. Juos lanko Velykų "bobutė." Velykų rytą bėga vaikučiai į darželį ieškoti dovanų. Po pinavių krūmu, ar tulpėse, jau rasi po margutį. Kaip kas mėgindavo įtart, kad, gal, mamytė gudrybės, bet čia aiškus įrodymas, kad ne. Mat, visai kitokia spalva, negu mūsų Prisimenu ir pas mus paskutinį metą radom pridėta da ir po pinigėlį prie margučio. Mamytė spėjo, kad tai paskutinį metą mus lanko. Taip ir buvo, tur būt, ką įtartino pastebėjo pas dovanų gavėjus.

Antroji Velykų diena jau nėra būtina bažnyčios lankymu. Tai daugiausiai svečiavimosi diena. Kokia draugija pasilinksminimą suruošdavo mokyklos salėj. Tai jaunimui pobūvis.

Taip jaukiai praleisdavom tas Velykų šventes, kurių atsiminimai vaideinas per visą gyvenimą. *Dukra.*

E. Shoyen.

BALTOJI VERGĖ

R o m a n a s

(Tęsinys)

Tuo tarpu pranešė apie Siuleikos-Sigfried atėjimą. Siuleikos akutė degė nuo paslėpto pavydo ir rimties. Kaip ji būtų laiminga Almos vietoj!

Garemo damos užsiėmė pasikalbėjimu ir vaišinimu, gi trys europietės nuo kitų svečių atsitolino ir po ilgų pasitarimų, priėjo nuosprendimą, — šiandien surengti Almos pabėgimą. Pas Siuleiką yra namų tvarkytojas, kuriam ji kadaise gyvybę išgelbėjo, išprašydama pasigailėjimo, kai jis buvo nuteistas mirtin. Jis jai atsidavęs kūnu ir siela. Ji gi su Almos gelbėtoja padarys perkalbėjimą, už ką Almą turi juos apdovanoti, nors ir tais karoliais, kuriuos šiandien jai padovanojo sultonas. Jiems to pakaks. Jei perkalbėjimai pavyks, Siuleika atsisųs Almai raštelį. Toliau buvo nuspręsta, kad Siuleika—Sigfried, kaip tik pas Almą pasibaigs iškilmės, išnyksta tuo laiku pasivėžyti, o Alma gavus raštelį tuoj padaro pasivaikščiojimą. Ties mečetim abi damos susitikiančios ir Alma įsės Siuleikos karieton.

M-me Gallė pasiliko pas Almą, kol nebuvo gauta raštelis iš Siuleikos. Kai Siuleika pranešė, kad visa sudaryta, Eugėnija pasiskubino pranešti lordui ir visa paruošti Almos pabėgimo dėliai iš Konstantinopolio.

Vos tik Alma paskutinį svečią išleido, ji apsitaisė, saugiai uždegnė veidą, sugriebė po paltu futliarą su karoliais ir lydima trijų juodų eunuokų, leidosi vaikštytynėn. Vartai be ce-

remonijų atsidarinėjo ir greit ji pasijuto kelyje vyriausio mečetin. Baimės dėliai atkreipti į save atyda, ji ėjo lėtu žingsniu, panašiai rytų moterims. Ji visu kūnu drebėjo iš baimės, kad jų planas taip greit aptartas ir taip greit įvykintas, gali dar ir nepavykti.

Bet viskas ėjo kaip ant sviesto. Kai buvo surasta, ji apsistojo prieš mečetį ir pradėjo apžiūrinėti arabeskus. Tuo laiku atvažiavo dvaro karieta apsupta trimis raiteliais. Karieta sustojo ir Alma ten įėjo. Siuleikos namų tvarkytojas sėdėjęs kartu su vežėju, nuliupo, kad pagelbėti Almai įlipti ir čia Alma atidavė jam futliarą, kurį jis tuoj ir perdavė jos tarnams. Tarnai iš visų jėgų ėmė bėgti Halatos link.

Siuleikos karieta atsisuko Perų link ir greit privažiavo danų atstovybę. Kai jie įėjo Priėmimo salėn, juos sutiko pats atstovas. Jis sakė, jog jam visa yra žinoma iš m-me Gallė, kuri pati atvyko atstovybėn, kad jis jau apie visą telefonavo lordui Gorwick, kuris tuoj bus čionai. Nepaspėjo jis nubaigti, kai pasirodė Eduardas. Buvo nuspręsta, kad Alma greit apleis Konstantinopolį. Lordas pasiūlė jai persirėdyti į vyriškus drabužius, kuriuos su savim pasiėmė. Siuleika patarė apkirpti plaukus ir pati ėmėsi tai padaryti. Damos įėjo gretimam kambarin ir po keliolikos minučių Alma pasikeitė puikiu jaunikaičiu.

Tuo laiku atvyko m-me Gallė su čemodanu, kuriame buvo rūbai, pal-

tas ir kepurė,—visa kas buvo reikalinga Almai pervažiavus turkų sieną.

—Jūs taip žavėtini, kad būsite pavojingi visoms moterų širdims.—Kalbėjo juokdamasi, Eugėnija meiluodama puikiu jaunikačiu. Bet nebuvo galima veltui leisti laikas. Damos atsibučiavo, reikšdamos viltį susitikti laimingesnėse aplinkybėse. Damų pasiuntinys pats važiavo Almos ir Lordo Gorwick'o lydėti stotin. Laimei ekspresas Vienon ėjo po keletos minučių ir atstovas tik tuomet nusiramino, kaip išėjo traukinys su pabėgėliais.

Kai buvo atnešti pietūs į jos naujus būstus, Almos jau nebuvo. Niekas jos dvariškių nė nemanė nerimauti, jie manė, kad po pasivaikščiojimo ji užėjo pas kokią garemo damą, ir ten pasiūliko pietauti. Tik vėlai vakare, kuomet ir tarnai nerimo ir kai visas garemas buvo išgriostas, nusprendė ją pabėgusią esant.

Kitą dieną vakare Abdul-Gamid pakvietė naują favoritę ir labai ilgai laukė jos atėjimo. Pagalios pasirodė vyriausias eunukos ir apsakė apie jos išnykimą.

—Jei tu ją tuoj neatvesi—kerštingai suriko Abdul-Gamid,—visi eunukai bus pakarti ir atiduoti liūtams sudraskyti.

Valandai praslinkus, eunukų viršininkas grįžo ir pareiškė, kad vakar, laike Almos pasivaikščiojimo, ją pasitiko prie vyriausios mečetės viena garemo damų, paėmė ją savon karieton, paskui jos nuvažiavo Perų, aplankė europietišką namą, iš kurio paskui viena dama išėjo, Alma ten pasiūliko.

—Kas yra toji dama? — paklausė sultonas.

—Mėlynakė Siuleika,—gavo atsakymą.

Pope Pius XII

kuriam Kovo 12 suėjo lygiai 6 metai nuo vainikavimo.

—Siuleika?—nustebo jis.—Eik, palik mane vieną.

Kad atspėtų mįslę, sultonas paliepė Siuleikai pasakyti, kad jis pas ją ateisias.

Siuleika atleido tarnus ir drebėdama laukė savo valdovo. Pagalios jis atėjo ir paklausė, ar tai tiesa, ką nesenai jam pranešė eunukas.

Siuleika pradėjo pasakoti, kad Alma iš pradžių labai neapkentė sultono ir buvo nusprendus jį nunuodyti. Dėto ji paslėpė nuodingus karolius, kuriuos užsikabino eidama, pirmą kartą, pas jį. Karoliai buvo netyčia tarnų sutraukti, kai jie prievarta ją vedė. Fotima, viena negrių, rinko juos ir varstydamą kvėpavo jų aromata, ir naktį mirė. Pašauktas gydytojas pranešė, kad ji mirė nuo stiprių nuodų. Jos apglėbimas, baigė savo pasakojimą Siuleika, būtų jo gyvybės netekimas.

(Daugiau bus)

Išėjo bernelis

(Skiriu merginoms sąjungietėms)

Išėjo bernelis į karo laukelį,
Paliko mergelę rūtelių daržely.
Prašė merguželės, gėlelių žiūrėti
Ir kitam berneliui nepasižadėti.
Sakė, merguželė manęs neliūdėki,
Tik meilių žodelių nepasigailėki.
Dažnai parašyk tu margą laiškėlį,
Mane juom lankyki karužės laukely.
Nes karo laukelis, tai didis vargelis,
Tenai jau pražuvo ne vienas bernelis.
Paguldė galvelę už laisvės šalelę,
Paliko ne vienas mylimą mergelę.
Kiekvienas bernelis da gyvent norėjo,
Pas savo mergelę grįžt viltį turėjo.
Sugrižęs pas jąją daugiau nesiskirti,
Bet amžinai gyvent su ja pasilikti.
Yra merguželių, kad mylėt rašyti,
Bet nėra kam jųjų laiškelių priimti.

Nes jau jų bernelis už laisvės šalelę
Karūžės laukely paguldė galvelę.
Prašau jus, sesutės, brangiausias tau-
tietės,
Kurios pasipuošę ženklų sąjungietės.
Jūs nepagailėkit savųjų žodelių,
Dažnai parašykite dėl karo bernelių.
Prašau atsiminti bernelį maldoje,
Kad jam pasisektų sunkioje kovoje.
Kad padėt Aukščiausias priešą nuga-
lėti
Ir atgal pas jumis laimingai sugrižti.
Linkiu kareivėliams kovoje stiprybės,
O jumis, sesutės, žodelių daugybės.
Dažnai parašyti dėl jųjų laiškelių,
Juosiuos suraminti karužės laukely.

Alovės Dzūkė.

Kuopose ir Apskrityse

M. S. 36-tos KUOPOS VEIKIMAS PER 1944 METUS

CLEVELAND, Ohio. — Suruošta pora pelningų vakarienių, peñingas rankdarbių laimėjimas, keletas card party, skoningas talento vakaras ir parapijai padaryta pelno apie \$800. Todėl ir žemės sklypas nupirktas M. S. 36-tos kuopos vardu ir padovanotas parapijai. A.R.K. ligoninė nupirkimui lietuvių vardu kuopa prisidėjo dviem šimtais dolerių. Rėmė ir kitokius labdaringus darbus, nes į kuopą sutrauktos veikliausios moterys, kurios netik tarpe moterų, bet pasižymi ir visame lietuvių veikime.

Turime ir gerų rėmėjų, iš kurių nors vieną čia pažymėsiu. Rozalija Šankalienė, nors toli gyvendama nuo miesto, bet kuopos parengimus lanko su savo gražia dukrele ir apdovanoja

gerais ir naudingais ūkio produktais, iš ko kuopos parengimui daug turi naudos, o ypatingai lietuviški sūriai R. Šankalienės daryti visus patenkina.

Valdyba visa pasiliko ta pati 1945 metams. Linkėtina geros sutarties, o ypatingai geistina iš tų, kurios stovi prie kuopos vairo, kad neįvyktų klaidų kuopą slopinančių.

Šįmet svarbūs kuopai metai, nes sukanka 15 metų gyvavimo. Reikėtų tinkamai paminėti, o tam reikia tinkamo prisiruošimo ir geros sutarties tarp narių. Tas padėtų ir naujų narių gauti ir jas palaikyti.

Ypatingai reikia atsižvelgti į jaunąją kartą, kurios turėtų būti mūsų senesniųjų pavaduotojos, nes kitaip kuopos pradės silpnėti.

Tat šįmet, prasidėjus narių vajui, turėtumėm gerai padirbėti.

Pirmą sekmadienį po Velykų kuopa ruošia vakarą, kuriuo bus paremta parapija. Vėliau ir vakarienė numatyta rengti parapijos naudai.

Kuopa savo narei Andriukaitienei, sunkiai sergančiai, linki greit pasveikti, kad ir vėl galėtų dirbuotis.

Gilaus sąjausmo Feliksui Baranauskui jo liūdesio valandoje dėl atsiskyrimo jo žmonos Antaninos iš gyvųjų tarpo. Kartu liūdi ir M.S. 36-ta kuopa netekus rimtos ir pažangios narės.

Paulina Štaupas.

UŽUOJAUTA

Mirčiai išplėšus brangų brolių, o vaikams dedę, šiuo reiškiamame giliuos užuojautos savo pavyzdinčiai narei Ketvirčienei ir jos šeimai.

Mot. Sąjungos 36-ji kuopa.

ŽINUTĖS IŠ MŪSŲ KAMPelio

CAMBRIDGE, Mass.—Turiu garbės pasidžiaugti, kad ir mūsų kuopa labai gražiai gyvuoja ir po truputį auga.

Sausio 14 d. įvyko 22 kuopos metinis susirinkimas. Nors oras begalo buvo blogas, bet narės, to nepaisydamos, kuo skaitlingiausiai dalyvavo.

A. Ambrozaitienė, fin. rašt., išdavė metinį raportą. Pasirodė, kad mūsų kuopa labai gerai laikosi. Nutarta užprašyti šv. Mišias už kareivius. Narės, nieko nelaukdamos, sudėjo auką.

Nutarta Motinos Dienoje eiti bendrai prie šv. Komunijos.

Nutarta suruošti šokių su vakariene. Darbas pavestas komisijai.

Fin. rašt. A. Ambrozaitienė aiškino naujų narių vajų, kad centras skiria gražias dovanas kuopoms, kurios prirašys daugiau narių.

Da paaiškėjo ir kitas gražus dar-

bas: sąjungiečių aukos kraujo Raud. Kryžiui. S. Griškienė ir V. Caper yra aukojusios po du syk. Nors jos ir neturi sūnų karo lauke, bet užjaučia kitus.

M. Sundukienė atsisakė iš pareigų; daugiau kaip per 25 metus ji pirminkavo mūsų kuopai. Nors iš valdybos ir atsisakė, bet neatsisakė nuo veikimo.

22 koresp. E. Daukotienė.

MASPETHO 30 KP. ŽINUTĖS

Pirm. A. Kivitienei gimtadienio proga surengta puota, prisidedant vyrui Juozui ir dukterims Stelai ir Annai.

Linkim jai sulaukti da daug linksmų gimtadienių.

Metiniam susirinkime nutarta suruošti pramogą (bunco party) Kovo 11 d., parapijos salėje. Išrinkta atstovės į Katalikų Seimelį.

Valdyba liko ta pati: dvasios vadas kun. P. Lekešis, pirm. A. Kivitiene, vice pirm. F. Ražickienė, nut. rašt. ir korespondentė O. Petrulienė, finansų rašt. O. Osteikienė, išd. O. Bagočūnienė, išdo globėjos A. Jocienė ir M. Zabelskienė, tvarkos vedėja O. Laukaitienė.

Prisirašė nauja narė Ona Kepėšinskienė. Mūsų kuopa Gegužės mėnesį minės 25 metų sukaktį.

Koresp. O. P.

PAGERBĖM VALDYBĄ

SPRINGFIELD, Ill.—Moterų Sąjungos 56 kp. surengė bankietą (vakariene) pagerbimui senos ir naujos valdybos. Įvyko Sausio 7 dieną parapijos svetainėje.

Bankietas buvo gana gražus. Susirinko narės ir jų šeimynos skaitlingai.

Po vakarienos kun. K. Klumbis pa-

sveikino valdybą, nares ir komisiją. Linkėjo, kad ir toliau taip puikiai darbuotumėmės.

Toliau iššaukta iš valdybos vienos trumpiau, kitos ilgiau kalbėdamas žadėjo darbuotis kuogeriausiai ir atlikti savo pareigas.

Po kalbų įteikta dovanos kun. K. Klumbiui, senai valdybai, kad ji taip nuoširdžiai išpildė pareigas valdyboj. Kitos po kelis metus valdyboj išbuvo. Taipgi rankų plojimu visi pasveikino kareivį Cpl. Raymondą Gedaminską, mūsų korespondentės sūnų, kuris buvo parvažiavęs atlankyti tėvelių prieš išvažiavimą už vandenų. Laimingai jam sugrįžti.

Maloniausias vakaro momentas buvo dainos ir muzika. Choras padainavo keletą gražių dainelių, vadovystėj varg. O. Foster. Muzikos dalį išpildė jaunosios V. Alane ir Kuperis. Vakaras praleistas puikiai.

Ačiū komisijai už pasidarbavimą, narėms: P. Urbienei, M. Ušienei, O. Monkienei, T. Gedaminskienei.

Korespondentė.

TRUMPAI IŠ MŪS KUOPOS

WESTVILLE, Ill.—Vasario 6 dieną įvyko mėnesinis susirinkimas mūsų 70-sios kuopos. Susirinkimą atidarė pirmininkė. Protokolas pastarojo susirinkimo perskaitytas ir priimtas taip, kaip skaitytas.

Kadangi narių į šį susirinkimą atsilankė nemažai, tai ir ūpas kiekvienam dalykui svarstyti buvo pakilius. Malonu yra pastebėti, kad mūsų kuopos narės gausingai lankosi į susirinkimus.

Po susirinkimo buvo pasivažišinimas kava ir pyragaičiais.

Sužinojus, kad sunkiai serga mūsų sąjungos centro sekretorė, susirinki-

mas labai apgailestavo ir linki M. Vaičiūnienei greit pasveikti, kad greitu laiku vėl galėtų su mumis darbuotis.

Vasario 6 d. tapo palaidotas mūsų narės Maurusetienės vyras. Palaidotas iškilmingai. Gedulingas Mišias laikė klebonas asistuoja ir pasakė gražų pamokslą iš velionio gyvenimo.

Netekusiai brangaus vyro ir dukterims tavo, savo narėi, velionio žmonai Maurusaitienei ir jos dukrelėms—visos sąjungietės—kuopa reiškia nuširdžios užuojautos.

Korespondentė.

IŠ METINIO SUSIRINKIMO

MANCHESTER, Conn.—Moterų Sąjungos 57 kp. metinis susirinkimas įvyko Gruodžio 3 dieną, Lietuvių Sveikatinėj. Narių susirinko didelis būrelis.

Pirmininkė K. Karpuškienė atidarė susirinkimą malda.

Apsvarsčius kuopos reikalus visa valdyba išdavė raportus iš pereinamųjų metų. Veikimo raportai priimta delnų plojimu. Pasirodžius, kad pereinamąją metą visos gerai darbovosi, dėlto ta pati valdyba užgirta ir toliau: pirm. K. Karpuškienė, vice pirm. P. Brazauskienė, fin. rašt. M. Astrauskienė, nut. rašt. A. Vaiciskaitė, išdininkė A. Kuzienė, izdo globėja A. Vaiciskaitė ir M. Giraitienė, maršalka M. Valintavičienė.

Gaila, kad patiko nelaime mūsų išdininkė Agota Kuzienė. Kalėdų rytą dračiai susirgo. Pateko į ligoninę, kur da ir šiandien guli. Dieve, grąžink jai sveikatą, kad da galėtų ir toliau mūsų tarpe darbuotis. Jau yra buvusi išdininke per ilgus metus. Kuopos visos narės velina jai greit pasveikti.

Koresp.

HARTFORD, CONN., KUOPOS ŽINUTĖS

Moterų Sąjungos 17-ji kuopa susirinkimą laikė Vasario 5 d. Nieko nebuvo svarstoma, nes narės da buvo pavargusios nuo Naujų Metų vakarienės ir dėlto nori truputį pasilsėti.

Iš drabužių rinkimo vajaus, kuris neseniai buvo, pranešimą padarė Zelionienė. Mūs kuopos narės labai stengėsi kuodaugiausiai surinkti drabužių Lietuvos žmonėms, nuo karo nukentėjusiems. Ypatingai darbavos Zelionienė, Kavaliauskienė, Petraitienė, Novitskienė ir kitos. Atsiprašau, kad kitų negaliu išvardinti dėl nežinojimo pavardžių.

Išklausa pranešimas iš narių, kurios darbuojas Raud. Kryžiuje. Pastaruoju laiku siūvami drabužiai ir prašoma, kad kurios tiktai gali ateitų į talką. Savo tarpe mes turime ir nepaprastą darbininkę Raud. Kryžiuje, tai yra Viktoriją Balčiūnienę. Ji yra išsiūvus jau tūkstantį valandų. Jos vardas yra įrašytas į Honor Roll. Giedraitienė, kuri mums duoda vietas ir šilumą bei šviesą, siūvimo darbui dirbti, kitoms narėms padedant, surengė pramogą V. Balčiūnienei pagerbti už jos didelį darbą Raud. Kryžiui. Ne tik susirinkusias pavaišino, bet da ir dovanų Balčiūnienei įteikė.

Vasario 4 d. Giedraičiai minėjo 25 metų vedybinio gyvenimo jubiliejų. Buvo sukvietę visą giminę, draugus ir pažįstamus į bažnyčią Mišioms. Jubiliatai yra paaukoję bažnytinių rūbų, kurie tuo metu buvo pašventinti. Gerb. prelatas Ambotas atlaikė Mišias jubiliatų intencija. Nepaprastai buvo įspūdis.

Už savaitės Giedraitienės draugės sąjungietės suruošė pagerbtuves jubi-

liatams, kuriose dalyvavo daug svečių. Pramoga visi buvo patenkinti.

Giedraitienė turi labai jautrią širdį. Pavyzdžiui, jei tik išgirsta kur nors susirgusią pažįstamą, tai ne tik aplanko, bet ir gėlių nusiunčia. Už tai narės, ruošdamos jai tą surpyzą, norėjo nors kiek atsidėkoti už jos įvairias geradėjystes.

Korespondentė.

NAUJIENOS IŠ MŪSŲ KUOPOS VEIKIMO

NEW HAVEN, Conn.—Vasario 18 d. įvyko Moterų Sąjungos 33-čios kuopos susirinkimas, kuriame nutarta energingai ruoštis prie margučių ir kortavimo pramogėlės Balandžio 8 d., sąjungietės Onos Čirvinskienės, 291 Hamilton St. Iš praeitų parengimų žinome, kad visuomet pas sąjungietę Čirvinskienę galima smagiai laiką praleisti. Taigi, kviečiame visas sąjungietes stoti į pagelbą platinant įžangos bilietus.

Kuopos pirmininkė M. Jokubaitė kuopos vardu pareiškė užuojautą sąjungietei Antaninai Pečiulienei ir visai šeimai dėl mirties mylimo vyro ir tėvelio Vlodo Pečiulio, taipgi sąjungietei Zofijai Markūnienei, kurios brolis a.a. Vladas buvo. Sukalbėta malda už velionio sielą ir užprašyta skaitytos šv. Mišios. Tegul gerasis Dievas suramina likusią šeimą liūdėsio valandoje ir suteikia amžiną atilsį Vlodo sielai.

Šiame susirinkime kuopos pirmininkė perstatė naują ir darbščią kandidatę, kuri nori tapti mūsų kuopos narė, tai yra visoms gerai žinoma Jadvyga Šilkienė. Visos su džiaugsmu sutiko, kad ji būtų mūsų narė ir kviečia lankytis į susirinkimus ir bendrai veikti.

Sąjungietes! Jau praėjo naujų narių vėjus net 3 mėnesiai. Prikalbinom tik 3 naujas nares. Sukruskim į darbą idant daugiau prirašius. Mūsų kolonijoje randasi moterų, kurios nepriklauso prie jokių draugijų bei kuopų. Kaip tik šio vajeaus metu tokias moteris ir yra svarbu užinteresuoti. Moterų Sąjunga ir jos svarba, bei naudingumu. Stokim į darbą, visos atsiveskim naujų kandidačių ateinantį susirinkimą.

Sąjungietės sveikina Joną ir Stasę Tamulius, kurie atsidarė moderniškai įrengtą fotografijų traukimo studiją adresu 555 State St. Linkim savo kuopos vice pirmininkei Stasei ir jos vyrui geriausių sekmių naujam biznyje. Sąjungietės, neužmirškite, reikalui esant, kreiptis pas mūsų veikėjus Tamulius.

Kaikurios kuopos narės labai gražiai darbuojasi prie Raudonojo Kryžiaus atlikdamos daug naudingų darbų, kaip tai mezgimo ir siūvimo.

Kuopoj viešpatauja graži nuotaika ir susiklausymas. *Korespondentė.*

KAS GIRDĖT MŪS KUOPOJ

CLEVELAND, Ohio. — Moterų Sąjungos 26-ta kuopa Sausio 8-tą dieną laikė metinį susirinkimą. Visa valdyba 1945 m. liko ta pati: pirm. O. Durasevičienė, vice pirm. A. Kučinskienė, protokolų rašt. O. Norbutienė, fin. rašt. O. Mačiutienė, išdininkė O. Navickienė, išdo globėjos A. Kiverienė ir M. Stonienė, tvarkdarė T. Pauliukevičienė, korespondentė O. Norbutienė.

Fin. rašt. išdavė metinę atskaitą. Pasirodė, kuopos išdas neblogiausiai stovi. Ir visos narės išreiškė padėką valdybai už pasidarbavimą praeitais metais, labiausiai mūsų pirmininkei O. Durasevičienei, kuri daug metų kaip eina kuopos pirm. pareigas, ir

darbuojas jos gerovei. Taipgi mūsų fin. rašt. O. Mačiutienė ir išd. O. Navickienė, kurios irgi daug metų eina tas pareigas. Šia proga reikia pasiūlyti, kad fin. rašt. O. Mačiutienei garnys paliko dovanų gražią dukrelę. Linkime sveikai augti ir būti veikli sąjungietė, kaip mamytė.

Šventė 80 metų sukaktį

Mūsų kuopos pirm. O. Durasevičienės motinėle Elzbieta Ambrozaitienė šventė 80-tą gimtadienį Vasario 2 d. Kuopa linki jai geriausios sveikatos ir sulaukti daug daug linksmų gimtadienių.

Jau kuris laikas, kaip serga mūsų narė O. Paškienė. Linkime ligonei greitai pasveikti.

Taipgi buvo apsirusus mūsų narės, raštininkės O. Mačiutienės motinėle, O. Šarkuvienė. Ačiū Dievui, jau sveiksta.

Baigiant senus metus, kuopa užprašė šv. Mišias už visus lietuvius kareivius. Šv. Mišios bus atlaikytos Verbų dienoje, 8-tą valandą. Visos narės bendrai eis prie šv. Komunijos. Po mišių parapijos salėje bus pusryčiai. Visos narės prašoma dalyvauti.

Nutarta surengti "card party" 17 d. Kovą; pusė pelno skiriama parapijos naudai.

Bendras vakaras

Komisija, susidedanti iš visų draugijų, pirmininkaujant O. Mačiutienei, rengia iškišmingą vakarą Balandžio 15 d., Raudonojo Kryžiaus naudai. Prašoma visų dalyvauti. Programa prasidės 3:00 val. po pietų.

Išvyko

Mūsų kuopos žymi veikėja Markūnienė vėl išvyko į California praleisti žiemos laikus šiltame krašte. Rašo, ji ir tenai darbuojas parapijai ir Lietuvių Šaltos Fondai.

Nauja narė

M. Karlionienė perstatė naują narę Pauliną Žegonienę. Priimta. Kviečiame visas nares stoti į darbą—prirašinėti naujas nares, nes dabar eina vasaras. Padidinkim savo kuopą! Nežiūrint kurio skyriaus esate, lankykite kuopos susirinkimus. Rūpinkitės kuopos reikalais ir visos bendrai darbuokimės mūsų moterų organizacijos, Bažnyčios ir tautos naudai.

Korespondentė.

DARNUS SAJUNGIEČIŲ VEIKIMAS

CHICAGO, Ill. (Brighton Park)—Moterų Sąjogos 20 kuopos susirinkime visos narės įdomavo ruošto vakaro sekmėmis. Iš raportų pasirodė, kad vakasras pasisekė, senai kuopa tokį vakarą turėjo.

Kuomet buvo pradėta ruošti, kai kas abejingai į tai žiūrėjo, ar tik pasiseks. Bet laimei mūsų kuopa turi drąsių, energingų narių, kurios pasitikėjo savim: pačios stėjo į rengimo komisiją ir kitas drąsino pasidaruoti visas, kuri kaip išgali. Tokiu būdu visos narės džiaugės darbo sekmėmis. Rengimo komisijos pirm. E. Statkienė visoms nuoširdžiai padėkojo.

S. Junokienė išdavė raportą iš knygų revizijos. Pasirodo, kad viskas tvarkoj. Knygų revizija buvo Statkų namuose, kurie daugumai yra žinomi vaišingumu. Taip buvo ir ši sykį. Be to, valdybos narėms E. Statkienė net po dovanėlę įteikė. Nuoširdus ačiū jai.

Baigiantis žiemai, pagalvota jau apie vasarą išvažiavimą; išrinkta ir komisija, kurion įėjo: Gedminienė, Širvinskienė, Deringienė.

E. Statkienė pranešė, kad serga

centro valdybos narė M. Vaičiūnienė. Kuopa pareiškė užuojautą ir pasimeldė ligonės intencija.

Federacijos vietas skyriui mokesčių užmokėta ir susirinkimus lankyti išrinktos: Junokienė ir Gedminienė.

Šiame susirinkime vėl gauta nauja narė Levickienė, kuri tikimės nuoširdžiai kuopoj darbuosis.

Visos narės prisiminkim, kad dabar vajaus laikas. Stengkimės gauti naujų narių. Jeigu mes, narės, suprantam, kaip naudinga priklausyti M. S. organizacijai, drąsiai kvieskim ir kitas mūsų pažįstamas jai priklausyti.

Dukra.

29 KUOPOS ŽINUTĖS

BROOKLYN, N. Y.—Moterų Sąjogos 29 kp. mėnesinis susirinkimas įvyko Vasario 21 d., mokyklos svetainėje. Skaitlingai narių atsilankė. Atkalbėta malda už Lietuvą.

Iš įvykusios pramogos raportavo S. Subatienė. Pramoga davė gražaus pelno. Kuopa aukėjo \$15.00 bažnyčiai gelėms Velykų šventėj.

Išrinkta delegatės į N. Y. ir N. J. apskrities suvažiavimą: K. Damasienė, T. Kubilienė, E. Streimikienė ir J. Terebeizienė.

Užprašyta šv. Mišios Motinos Dievoj, Gegužės 13 d.

Susirinkimas baigtas malda už visus žuvusius kareivius.

Aguona.

UŽUOJAUTA

Šiuomi reiškiu užuojautą narei 8-tos kuopos, Julei Weisengoff, kuri gavo žinią iš Karo Departamento, kad jos sūnus Juozas žuvo Pacifiko fronte.

Prieš savaitę ji buvo gavus da laišką nuo jo. Rašė, kad sveikas, linksmas ir džiaugės, jog išvijo japonus.

Anelė Paškauskienė.

Pažangioji šeimininkė

GRAŽIAI IR BLAIVIAI ŠVĖSKIME VELYKAS

VELYKOS — Kristaus Prisikėlimo šventė, kartu ir linksmoji pavasario šventė.

Paprastai, gyvenime žmonės savo džiaugsmą ir skausmą pareiškia įvairiais išoriniais būdais. Todėl kiekviena šeimininkė turi stengtis, kad švenčių nuotaika būtų kuo įspūdingesnė ir jaukesnė.

Tam tikslui sutvarkykime ir apšvarinkime savo butus, nežiūrint kokie jie nebūtų, ir šį tą geresnio paruoškime Velykų stalui. Kad ir neturtingas būtų stalo padengimas, bet gražiai ir tvarkingai patiekti valgiai sukelia gilesnį ir pilnesnį šventės pajautimą.

Didesnių švenčių metu reikia vengti didesnių pramogų bei sueigų su svetimais ir tolimesniais žmonėmis. Tokie dideli žmonių susirinkimai, būliai išblaško švenčių nuotaiką.

Per šventes venkime, kiek galima, svaiginamų gėrimų, kurie yra labai vartojami didesnių švenčių laikų.

Taip pat reikia mesti tą paprotį, kaip seniau darydavo, apkrauti valgiais stalą—vadinamą "Velykų stalu." Pagalvokime, kiek darbo ir vargo įdeda šeimininkės, gamindamos daugybę valgių, kartais įdėdamos nemažą lėšų, iš kurių neturtinga šeima galėtų maitintis koki mėnesį ar daugiau. Tie valgiai sudulksta, pradeda gesti ir kartais išmetami be jokios vertės. Labai gražus paprotys būtų, jei švenčių proga kiekviena pasiturinti šeimininkė, užuot pergausiai gaminusi šventėms, gal net ir nereikalingų patiekalų, sušėlptų vieną ar kitą neturtingą šeimą, sau pasitenkindama pačiais

reikalingiausiais valgiais, pagamintais nedideliame kiektyje.

Gražiai pagamintas stalas yra kiekvienos moters, ypač jaunos, pasididžiavimas. Nors ir prasčiausias valgis prie gražiai apdengto stalo darosi daug gardesnis. Mat, visa paslaptis tame, kad gražiai ir švariai padengtas stalas sužadina pas žmogų gerą nuotaiką. O kai nuotaika gera, tai jūs žinote, kad tada ir rūpesčiai ne taip sunkūs, ir valgis skanus, ir visi kiti trūkumai kaip nebuvę.

DIEDAS VELYKOMS

Daugelis iš Lietuvos atvykusių moterų moka iškepti skanias Velykų "bobas" (pyragus). Šioms gi Velykoms galima išsikepti ir skanių "diedų." Tam pyragui iškepti reikia imti:

Vieną stiklinę pieno, dešimts kiaušinių trynių, 30 gr. mielių, pusę svaro cukraus, tris ketverčius svaro sviesto, žiupsnelį druskos ir miltų, kiek reikia (apie svarą). Prie to da reikia turėti priedų: migdolų riešutų, razinkų, korinkų, virtų orandžių žievelių.

"Diedą" gaminti šitaip:

Užvirinti pieną, kuriuo reikia užplikyti apie vieną stiklą miltų. Gerai išplakti ir į pravėsusią tešlą sudėti drungnam vandenį išleistas mieles. Tada tešlą padėti šiltai, kad pasikeltų.

Tuo laiku, kai tešla kyla, reikia ištrinti dešimts kiaušinių trynių su pusė svaro cukraus. Taip pat pašildyti sviestą ir paruošti priedus. Kai tešla pakils, ją gerai išplakti, sudėti ištrintus trynius su eukrum, žiupsnelį druskos ir tiek miltų, kad tešla būtų kietumo, kaip geriems pyragams.

Sudėjus miltus, tešlą paminkyti ir į ją supilti šiltą, bet nekarštą, sviestą.

Po to minkyti tol, kol tešla pradeda žybėti ir nelimpa prie rankų. Taip paruoštą tešlą reikia da kartą padėti, kad pakiltų. Tuo laiku ištepti sviestu formą, kurios vidurys turi būti su vamzdeliu, kad pyrago vidurys būtų tuščias. Galima kepti ir "bobos" formoj.

Kai tešla truputį pakyla, į formą įdėti truputį tešlos, ant jos užberti kokių nors vaisių, pavyzdžiui migdolų ar riešutų. Tada vėl dėti truputį tešlos ir vėl užberti eilę riešutų, razinkų. Ir taip dėti iki pusę formos. Po to pastatyti ir duoti tešlai pakilti iki pilnos formos. Paskui pakišti į pečių vidutinio karščio.

Šis pyragas į stalą paduodamas cietas. Raikyti reikia ne horizontaliai, bet vertikalčiai, tai yra išilgai, kad gavus visų sluoksnių riekę.

VARŠKĖS VALGIS VELYKOMS

Šiam gaminiui reikia imti du svarus geros šviežios varškės, dešimts kietai virtų kiaušinių trynių, pusę svaro sviesto, stiklinę šviežios saldžios smetonos, pusantros stiklinės cukraus, du orandžius, arba šaknelę vanilijos.

Pertrinti varškę per sietelį, taippat per sietelį pertrinti virtus kiaušinių trynius. Sumaišyti. Pridėti stiklinę smetonos, cukrų ir trinti apie valandą, tai yra tol, kol pasidarys puri masė. Tada sudėti prieskonius, vanilijos arba orandžių žievutes ir dviejų orandžių sunką. Kad orandžių likučiai nesimaišytų, geriausiai nutrinti žievę gabaliuku cukraus, tą cukrų ištarpinti orandžių sunkoje ir supilti į purę masę.

Po to šią masę reikia sudėti į formą, išklotą pašlapinta švaria medžiaga (skarele). Sudėjus į formą, skare-

lės kampus užlenkti ir formą užslėgti. Už kelių valandų masę iš formos išimti. Į stalą duoti papuoštą orandžių skiltimis, arba migdolais.

VYNIOTOS VERŠIENOS KEPSNYS

Išimti kaulus veršienos šlaunelei. Mėsą keliose vietose įpiauti, kad pasidarytų platesnis ir plonesnis gabalas. Tą gabalą pasūdyti ir papipirinti.

Tuo laiku paruošti tokį kamšalą: apvirinti paukščių kepenis, ar veršienos kepenų gabaliuką. Kepsnis sumalti mašinėle, kartu sumalti ir nemažą gabalėlį lašinių (nerūkytų), taip pat sumalti senos, piene mirkytos, baltos duonos, mažą svogūną ir į mišinį pridėti kitokių prieskonių: druskos, pipirų, žalią kiaušinių. Paskui gerai viską išmaišyti.

Taip paruoštą kamšalą dėti ant paklotos mėsos, stipriai vynioti, surišti, padėti į keptuvę, uždėti sviesto, pridėti prieskonių, kaip antai, šaką salierų, vieną, dvi morkas, nedidelį svogūną ir kepsnį pakepti. Kepant laistyti ta pačia sunka, kurioje kepa.

Iškepus išimti iš keptuvės, ataušinti, supiaustyti plonomis riekutėmis ir duoti į stalą.

BUROKĖLIŲ SALOTOS

Burokėlius išvirti, arba iškepti. Nuplovus supiaustyti plonai riekutėmis, sudėti į stiklinį indą ir kiekvieną eilę apibarstyti truputį tarkuotais krienais su cukrum. Kai kas mėgsta užberti ir truputį kmynų. Taip sudėjus eilėmis užpilti virinti ataušintu actu (vinigėriu) arba citrinų rūgštimi-sunka.

Taip paruošti burokėliai šaldytuve gali išstovėti apie porą savaičių. Po to, krienai jau esti išsidevėję (išsidūsoję).